

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 648

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 9 iulie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI	
4. — Decizie pentru modificarea și completarea Deciziei președinților Camerei Deputaților și Senatului nr. 1/2025 privind convocarea Camerei Deputaților și Senatului în sesiune extraordinară	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 84 din 25 februarie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 287 alin. (1) lit. g) din Codul penal	2–4
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 158 din 5 mai 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	5–7

ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****DECIZIE****pentru modificarea și completarea Deciziei președinților
Camerei Deputaților și Senatului nr. 1/2025 privind convocarea
Camerei Deputaților și Senatului în sesiune extraordinară**

În temeiul dispozițiilor art. 65 alin. (2), art. 66 alin. (2) și (3) și ale art. 114 din Constituția României, republicată,

Art. I. — Decizia președinților Camerei Deputaților și Senatului nr. 1/2025 privind convocarea Camerei Deputaților și Senatului în sesiune extraordinară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 632 din 4 iulie 2025, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

„Camera Deputaților și Senatul se convoacă în sesiune extraordinară comună în perioada 4-14 iulie 2025, pentru desfășurarea procedurii privitoare la angajarea răspunderii Guvernului asupra proiectului de Lege privind unele măsuri fiscal-bugetare.”

Art. II. — Programul de lucru prevăzut în anexa la Decizia președinților Camerei Deputaților și Senatului nr. 1/2025, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

- joi, 10 iulie 2025, ora 10:00 — prezentarea Motiunii de cenzură nr. 2MC;
- luni, 14 iulie 2025, ora 15:00 — dezbaterile și votul asupra motiunii de cenzură.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR
SORIN-MIHAI GRINDEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA ABRUDEAN

București, 9 iulie 2025.
Nr. 4.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 84****din 25 februarie 2025****referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 287 alin. (1) lit. g) din Codul penal**

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 287 alin. (1) lit. g) din Codul penal, excepție ridicată de Dana Elisabeta Mateș și de Giovanni Paolo Barbera în Dosarul nr. 8.917/94/2020 al Judecătoriei Buftea — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.211D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorii excepției au comunicat la dosar un punct de vedere prin care solicită admiterea acesteia.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, întrucât autorii critică modalitatea de interpretare și aplicare a legii de către procuror. În subsidiar, pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că normele penale criticate nu sunt contrare dispozițiilor art. 16 din Constituție, iar art. 21 din Legea fundamentală nu are incidență în cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 27 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 8.917/94/2020, **Judecătoria Buftea — Secția penală a**

sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 287 alin. (1) lit. g) din Codul penal. Excepția a fost ridicată de Dana Elisabeta Mateș și Giovanni Paolo Barbera într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva unei soluții de clasare.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin, în esență, că modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 287 alin. (1) lit. g) din Codul penal în cadrul ordonanței de clasare este neconstituțional în raport cu prevederile art. 11 alin. (1) și ale art. 21 alin. (1) din Constituție. Susțin că este greșită interpretarea procurorului conform căreia art. 287 alin. (1) lit. g) din Codul penal incriminează doar fapta de neexecutare a unei hotărâri judecătorești săvârșită prin una dintre modalitățile enumerate la lit. a)-h) ale aceluiași articol, întrucât, în acest caz, debitorul sau creditorul unei obligații de a face, stabilită printr-o sentință definitivă sau decizie irevocabilă, poate să nu execute hotărârea prin alte modalități față de cele enumerate în acest text de lege, fără ca acestora să li se poată aplica legea penală, obligația statului român de executare a hotărârilor judecătorești, prin Ministerul Public, devenind în întregime iluzorie, contrar prevederilor constituționale. De asemenea, susțin că prevederile criticate sunt discriminatorii în raport cu modul de dobândire a proprietății prevăzut la art. 557 alin. (1)-(3) din Codul civil și față de art. 44 alin. (2) din Constituție, întrucât legiuitorul nu a înscris explicit, în norma criticată, dreptul de proprietate asupra unui imobil obținut legal, în acord cu prevederile legii civile.

7. **Judecătoria Buftea — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, reține că excepția de neconstituționalitate vizează preponderent interpretarea legii penale, iar aceasta este operațiunea ce trebuie efectuată de către instanța de judecată. De asemenea, reține că analogia în defavoarea inculpatului nu este permisă în dreptul penal, iar o interpretare extensivă a normelor penale în acest fel este, de asemenea, prohibită. Astfel, principiul legalității prevăzut de art. 1 alin. (1) din Codul penal stabilește că legea penală prevede faptele care constituie infracțiuni. Reține că, în cauză, prin art. 287 alin. (1) lit. g) din Codul penal legiuitorul a stabilit clar condițiile pe care fapta constând în nerespectarea hotărârilor judecătorești trebuie să le îndeplinească pentru a constitui infracțiune, dat fiind și principiul incriminării penale ca ultim resort în protejarea unei valori sociale. Rolul sistemului sancționator de drept penal ca măsură *ultima ratio* înseamnă că acesta trebuie aplicat în cazul în care măsurile reglementate prin intermediul altor ramuri de drept se dovedesc insuficiente. Faptul că s-a ales incriminarea penală doar pentru situația în care o persoană este împiedicată să folosească, în tot sau în parte, un imobil deținut în baza unei hotărâri judecătorești de către cel căruia îi este opozabilă hotărârea constituie o chestiune de politică penală, care nu poate fi cenzurată pe calea controlului de constituționalitate. Astfel, reține că numai legiuitorul este în drept să reglementeze măsura aplicării unei sancțiuni penale, având în vedere gravitatea opoziției la executare a debitorului, precum și valorile sociale ocrotite, reglementarea unor sancțiuni specifice conducând la respectarea normelor juridice. Totodată, subliniază că instanțele judecătorești competente sunt cele în drept să încadreze juridic fapta săvârșită, având în vedere prevederea generică a normei de incriminare, în funcție de specificul situației. Apreciază, totodată, că textul criticat nu este contrar nici art. 44 alin. (2) teza întâi din Constituție, câtă vreme legiuitorul a prevăzut modalități alternative prin care a înțeles să protejeze dreptul de proprietate privată, în situații similare celei

din cauză, prin dispoziții procesual civile, respectiv dispozițiile art. 903-909 din Codul de procedură civilă.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. Apreciază că autorii acesteia critică modalitatea în care un organ judiciar (în speță, procurorul) a interpretat dispozițiile art. 287 alin. (1) lit. g) din Codul penal. De asemenea, apreciază că autorii excepției urmăresc completarea textului de lege criticat cu o nouă ipoteză de incriminare, respectiv neexecutarea unei obligații de a face stabilite printr-o hotărâre judecătorească.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 287 alin. (1) lit. g) din Codul penal, care au următorul conținut: „(1) *Nerespectarea unei hotărâri judecătorești săvârșită prin: [...] g) împiedicarea unei persoane de a folosi, în tot sau în parte, un imobil deținut în baza unei hotărâri judecătorești, de către cel căruia îi este opozabilă hotărârea; [...].*”

13. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate sunt contrare atât dispozițiilor constituționale ale art. 11 alin. (1) referitor la dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 20 alin. (1) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (1) și (3) referitor la accesul liber la justiție, ale art. 44 alin. (2) teza întâi potrivit căruia proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular, și ale art. 146 lit. d) privind atribuțiile Curții Constituționale, cât și prevederilor art. 6 paragraful 1 referitor la dreptul la un proces echitabil și ale art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, Curtea constată că aceasta ridică o problemă de admisibilitate din punctul de vedere al limitelor de competență a Curții Constituționale atunci când procedează la soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate, dintr-o dublă perspectivă.

15. Pe de o parte, Curtea reține că autorii excepției critică modalitatea de interpretare și aplicare a legii de către organele judiciare. Aceștia pun la îndoială corectitudinea cu care a fost pronunțată soluția de clasare de către procuror și, din această perspectivă, susțin că este greșită interpretarea conform căreia art. 287 alin. (1) lit. g) din Codul penal incriminează doar fapta de neexecutare a unei hotărâri judecătorești săvârșită prin una dintre modalitățile enumerate la lit. a)-h) ale aceluiași articol.

16. În aceste condiții, Curtea constată că motivul relevat de autori nu tinde spre evidențierea unei reale contradicții între textul de lege supus controlului de constituționalitate și dispozițiile din Legea fundamentală invocate, ci vizează exclusiv aspecte referitoare la interpretarea și aplicarea normei juridice de către organele judiciare. O asemenea solicitare nu intră însă în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului. Curtea reamintește că modul de aplicare a dispozițiilor criticate de către organele judiciare, la care fac referire autorii excepției și care constituie, în realitate, cauza nemulțumirii acestora, nu poate constitui motiv de neconstituționalitate a normelor penale criticate și, prin urmare, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate, fiind de competența organelor judiciare investite cu soluționarea litigiului. A răspunde criticilor autorului excepției în această situație ar însemna o ingerință a Curții Constituționale în activitatea de judecată, ceea ce ar contraveni prevederilor art. 126 din Constituție, potrivit cărora justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege. În mod constant, în jurisprudența sa, instanța de control constituțional a statuat că nu este competentă să se pronunțe cu privire la aspectele ce țin de aplicarea legii (Decizia nr. 1.402 din 2 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 823 din 9 decembrie 2010, Decizia nr. 357 din 22 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 9 iunie 2011, Decizia nr. 785 din 17 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 3 februarie 2016, paragraful 17, Decizia nr. 145 din 17 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 10 iunie 2016, paragraful 19, și Decizia nr. 698 din 29 noiembrie

2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 6 martie 2017, paragraful 23).

17. Pe de altă parte, Curtea reține că, în motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii sesizează existența unor ipoteze juridice care, în opinia lor, aduc în discuție existența unui vid legislativ, de natură să încalce dispozițiile constituționale invocate. În acest sens, susțin că legiuitorul nu a înscris explicit, în norma penală criticată, dreptul de proprietate asupra unui imobil obținut legal, în acord cu prevederile legii civile, ca valoare socială protejată. Mai mult, determină neconstituționalitatea dispozițiilor art. 287 alin. (1) lit. g) din Codul penal prin compararea lor cu prevederile art. 557 alin. (1)-(3) din Codul civil, care reglementează modurile diferite prin care se dobândește proprietatea.

18. În aceste condiții, Curtea constată că analiza aspectelor anterior arătate nu este de competența Curții Constituționale, care, conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată”. Soluționarea primului aspect relevat de autori nu ține de competența instanței de control constituțional, întrucât implică un act de legiferare, care intră în competența Parlamentului, în timp ce examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere conformitatea acestui text cu dispozițiile și principiile constituționale, iar nu compararea unor prevederi legale dintr-o lege ori a prevederilor mai multor legi între ele.

19. În concluzie, având în vedere dispozițiile art. 126 alin. (1) din Constituție și ale art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, Curtea nu are competența să interpreteze și să aplice legea și, totodată, potrivit art. 61 din Constituție și art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, nu poate să modifice sau să completeze un text de lege, astfel că, din această perspectivă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 287 alin. (1) lit. g) din Codul penal urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 287 alin. (1) lit. g) din Codul penal, excepție ridicată de Dana Elisabeta Mateș și de Giovanni Paolo Barbera în Dosarul nr. 8.917/94/2020 al Judecătoriei Buftea — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Buftea — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 februarie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,

Mihaela Ionescu

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 158

din 5 mai 2025

Dosar nr. 8/1/2025

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Adina Georgeta Ponea	— pentru președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Curelea	— judecător la Secția I civilă
Andreia Liana Constanda	— judecător la Secția I civilă
Simona Lala Cristescu	— judecător la Secția I civilă
Liviu Eugen Făget	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Glodeanu	— judecător la Secția I civilă
Marian Budă	— judecător la Secția a II-a civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
Valentina Vrabie	— judecător la Secția a II-a civilă
Iulia Craiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Alina Irina Prisecaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Gheza Attila Farmathy	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Vasile Bîcu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Maria Hrudei	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ramona-Maria Gliga	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cristina Ardeleanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 8/1/2025, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Raluca Emilia Leote, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în temeiul art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Constanța — Secția I civilă în Dosarul nr. 3.963/118/2022.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, nefiind formulate puncte de vedere la raport.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Tribunalul Constanța — Secția I civilă a dispus, prin încheierea din 11 noiembrie 2024, în Dosarul nr. 3.963/118/2022, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă este posibilă acordarea sporului reglementat de art. 21 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, unei persoane ale cărei raporturi de muncă sau de serviciu au încetat, având în vedere dispozițiile art. 35 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și art. 3 lit. b) din Ordinul ministrului apărării naționale nr. MS 31/4.03.2016, nepublic, pentru aprobarea normelor metodologice privind salarizarea personalului militar și civil din Ministerul Apărării Naționale, cu modificările și completările ulterioare.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

8. Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (*Legea-cadru nr. 153/2017*)

Capitolul II — Salarizarea

Secțiunea a 3-a — Sporuri

Art. 21. — „(3) În cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut la alin. (1), munca suplimentară prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, va fi plătită în luna

următoare cu un spor de 100% din salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, corespunzător orelor suplimentare efectuate.”

9. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018*)

Art. 35. — „(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în perioada 2020-2021, pentru activitatea desfășurată de personalul militar, polițiști, polițiștii din penitenciare și personalul civil din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională, în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, se acordă drepturile prevăzute de legislația aferentă lunii iunie 2017. Baza de calcul pentru acordarea acestor drepturi o reprezintă solda de funcție/salariul de funcție/salariul de bază cuvenit(ă).”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

10. Prin Cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului Constanța — Secția I civilă cu nr. 3.963/118/2022, reclamantul D.R. a solicitat obligarea pârâtului Ministerul Apărării Naționale, prin Direcția juridică, pentru Statul Major al Apărării Unitatea Militară X, la plata sumelor de bani aferente perioadei mai 2019 și până la zi, reprezentând drepturi salariale neachitate, corespunzătoare perioadei muncite peste program, respectiv ore suplimentare muncite sâmbăta și duminica, la care nu s-a aplicat sporul suplimentar de zi nelucrătoare.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

11. Instanța de trimitere a apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) raportat la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

12. Părțile au formulat puncte de vedere cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

VI. Punctul de vedere al completului care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

13. În aprecierea instanței de trimitere, Ordinul ministrului apărării naționale nr. MS 31/2016 pentru aprobarea normelor metodologice privind salarizarea personalului militar și civil din Ministerul Apărării Naționale, cu modificările și completările ulterioare (*Ordinul ministrului apărării naționale nr. MS 31/2016*), republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, reglementează o situație de excepție de la art. 21 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, iar instituirea unei derogări de la prevederile de drept comun în materia salarizării personalului plătit din fonduri publice își găsește rațiunile în importanța deosebită a activităților specifice serviciului interior, în sensul că munca suplimentară prestată în executarea acesteia apare ca fiind o componentă a răspunderii sporite care incumbă militarilor ce îndeplinesc serviciul operativ și care justifică necesitatea compensării acestei activități suplimentare exclusiv prin acordarea de zile libere.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale

14. În raport cu întrebarea cu care a fost sesizată instanța supremă în prezentul dosar, nu a fost necesară consultarea jurisprudenței instanțelor naționale.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

15. Nu a fost identificată jurisprudență relevantă.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

16. La nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție prezintă relevanță Decizia nr. 98 din 25 noiembrie 2024 a Completului

pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 14 februarie 2025.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

17. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

18. Admisibilitatea sesizării este circumscrisă atât condițiilor speciale instituite prin art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cât și celor ce decurg din cuprinsul art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă, a căror incidență este atrasă ca efect al normei de trimitere din art. 4 al ordonanței de urgență la prevederile Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu ale cărei dispoziții arată că se completează.

19. În lumina acestor dispoziții legale, condițiile de admisibilitate a unei sesizări formulate în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 sunt circumscrise următoarelor elemente:

— existența unei cauze în curs de judecată, în primă instanță ori în calea de atac, dintre cele la care se referă art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024;

— sesizarea să privească o chestiune de drept;

— soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept;

— chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

20. Evaluarea elementelor sesizării relevă întrunirea doar în parte a condițiilor de admisibilitate mai sus enunțate.

21. Astfel, sesizarea a fost formulată într-un litigiu având ca obiect pretenții bănești de natură salarială ce se plătesc din fondurile publice, înscriindu-se așadar în domeniul specific de reglementare prevăzut la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

22. Cauza se află în curs de soluționare, în primă instanță, pe rolul Tribunalului Constanța, în virtutea competenței legale conturate prin dispozițiile art. 269 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, raportat la art. 95 pct. 1 din Codul de procedură civilă.

23. Cât privește cea de-a doua condiție de admisibilitate din rândul celor anterior enunțate, ca sesizarea să privească o „chestiune de drept”, aceasta nu este îndeplinită.

24. În legătură cu acest din urmă aspect, se observă că art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 are un conținut aproape identic cu cel al art. 519 din Codul de procedură civilă, distincția raportându-se la două condiții specifice acestuia din urmă, referitoare la noutatea chestiunii de drept și la judecarea sa în ultimă instanță.

25. Prin urmare, văzând și norma de trimitere la prevederile Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, din cuprinsul art. 4 al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, se constată că și în cazul mecanismului instituit în baza ordonanței de urgență a Guvernului este pe deplin operantă noțiunea autonomă de „chestiune de drept”, prevăzută de Codul de procedură civilă, a cărei semnificație a fost conturată în jurisprudența constantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție referitoare la procedura prevăzută de dispozițiile art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă.

26. Astfel, chestiunea de drept supusă dezlegării trebuie să fie veritabilă, în sensul că întrebarea adresată instanței supreme trebuie să vizeze o problemă de drept reală, care să privească interpretarea diferită sau contradictorie a unui text de lege, a unei reguli cutumiare neclare, incomplete sau, după caz, incerte,

ori incidența unor principii generale ale dreptului al căror conținut sau a căror sferă de acțiune este discutabilă.

27. Mai mult decât atât, expunerea de motive din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 evocă nevoia clarificării, încă dintr-o fază incipientă (cea a judecării cauzelor în fond), a unor „chestiuni dificile de drept”, ceea ce consolidează concluzia necesității existenței unei chestiuni de drept veritabile, a cărei lămurire reclamă intervenția instanței supreme, în scopul rezolvării de principiu a acestora și înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor deduse judecării.

28. Totodată, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a stabilit că obiectul procedurii este reprezentat de o normă de drept incompletă sau neclară, care, pe baza unei interpretări juridice adecvate, consistente, poate primi înțelesuri și aplicări divergente în situații cvasiidentice și poate determina, în final, o jurisprudență neunitară (Decizia nr. 11 din 20 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 24 martie 2017, Decizia nr. 70 din 31 octombrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 7 din 4 ianuarie 2023, Decizia nr. 32 din 24 aprilie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 25 mai 2023).

29. În cauză, instanța de trimitere solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție să stabilească dacă este posibilă acordarea sporului reglementat de art. 21 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 unei persoane ale cărei raporturi de muncă sau de serviciu au încetat, având în vedere dispozițiile art. 35 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și pe cele ale art. 3 lit. b) din Ordinul ministrului apărării naționale nr. MS 31/2016, conform cărora în perioada 2019-2021 majorarea salarială nu se acordă personalului militar din categoria în care se găsea reclamantul în perioada de referință.

30. Problema de drept supusă interpretării nu ridică o reală dificultate, în condițiile în care dispozițiile legale anterior citate nu sunt lacunare, incomplete sau neclare, aspect ce reiese din încheierea de sesizare, în care instanța de trimitere a interpretat dispozițiile legale în discuție fără nicio dificultate, reținând că, prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. MS 31/2016 se reglementează o situație de excepție de la art. 21 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, text care se referă tocmai la situația în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut de alin. (1) al art. 21.

37. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Constanța — Secția I civilă în Dosarul nr. 3.963/118/2022, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă este posibilă acordarea sporului reglementat de art. 21 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, unei persoane ale cărei raporturi de muncă sau de serviciu au încetat, având în vedere dispozițiile art. 35 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și art. 3 lit. b) din Ordinul ministrului apărării naționale nr. MS 31/4.03.2016, nepublic, pentru aprobarea normelor metodologice privind salarizarea personalului militar și civil din Ministerul Apărării Naționale, cu modificările și completările ulterioare.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 5 mai 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

31. Se constată că instanța de trimitere nu a avut nicio dificultate în interpretarea normelor legale și nici nu a arătat argumentele pentru care consideră că problema de drept în discuție este susceptibilă a da naștere unor interpretări diferite. În contextul în care din cuprinsul încheierii de sesizare nu rezultă care ar fi dilema instanței de trimitere cu privire la posibile interpretări diferite ale cadrului legal și nici obstacolele întâmpinate în îndeplinirea obligației de a interpreta și aplica norma legală în litigiul cu care este investită, se impune concluzia că problema de drept supusă interpretării nu ridică o reală dificultate, neexistând riscul apariției unei practici neunitare, de natură să justifice intervenția instanței supreme.

32. În acest context se constată și faptul că instanța de trimitere a menționat doar formal existența unei practici neunitare, de vreme ce nu a indicat hotărârile judecătorești în care problema în discuție a suscitat interpretări diferite.

33. Așadar, este evident că, întrucât în cauză nu se pune problema existenței unei dificultăți de interpretare a unei norme de drept neclare, îndoielnice, nu este îndeplinită condiția de admisibilitate subsumată cerinței ca aceasta să privească o chestiune de drept reală, ci se solicită o rezolvare a litigiului dedus judecării. Or, instanța supremă nu poate fi investită în cadrul acestei proceduri cu interpretarea și aplicarea legii la circumstanțele concrete ale cauzei cu a cărei soluționare au fost investite instanțele, atribut care este și trebuie să rămână în competența acestora.

34. Într-o astfel de manieră a procedat instanța de trimitere, care, fără să aibă vreun echivoc asupra normelor de drept aplicabile litigiului, a supus dezlegării instanței supreme cazul punctual cu care a fost investită.

35. A rezolva pretinsa chestiune preliminară de către Înalta Curte de Casație și Justiție, în cadrul hotărârii prealabile, ar constitui, în cele din urmă, chiar un act de judecată a speței, prin aplicarea normelor incidente la situația de fapt, ceea ce este nepermis în cadrul prezentei proceduri de unificare.

36. Înalta Curte de Casație și Justiție mai observă că, deși sesizarea are în vedere situația încetării raporturilor de muncă, din datele speței, comunicate odată cu încheierea, nu rezultă că reclamantul s-ar afla într-o atare situație. Așadar, prima instanță nu a argumentat nici legătura pe care întrebarea adresată pe calea sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile ar avea-o cu soluționarea pe fond a cauzei.

Magistrat-asistent,
Raluca Emilia Leote

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.910	800	290
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.450		320
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	5.180		470
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	990		110
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.960		360
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.680		340
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.270		120

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2025.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

